



Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Regnum cœlorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

potibus. Gen. 48. 13. Quò crucis figuram expressit. Merito igitur dicitur regnare in domo Jacob, ubi Crucis figura apparet; qui regnum suum in cruce, & laboribus, quib⁹ nos redemit, collocavit. Tertiò. Jacob, cum audisset, filium suum Joseph in Ægypto regnare, dixit. Gen. 43. 28. *sufficit mihi, si Joseph filius meus vivit.* In hac ergo domo, ubi non terrena, sed vita JESU, qui in Joseph figurabatur, quaeritur; & ipsa sufficit nobis, licet amici omnes mortales sint, dum JESUS auxiliator noster sit, ubi regnare dicitur Christus. Sylveira hic.

Anno quintodecimo imperii Tiberii Casaris &c. Luc. 3. 1. Cælorum regnum Joannis tempore appropinquabat; Judæorum verò regnum desinebat. Tunc enim cælum appropinquat, cum terræ desinit. Romanum imperium fuit illis *virga ferrea*. Pf. 2. 9. Virgam aliam auream Messia postea misit, cui subicerent capt. Pf. 109. 2. *virgam virtutis tue emittet Dominus ex Sion.* At miseri ferream auream præulerunt *non habemus regem, nisi Casarem.* Joan. 19. 15. Ferrea virga eos confregit Pf. 2. 9. tanquam vas figuli confringes eos. Barradius t. 2. l. 1. c. 7. Dom. 4. Adv.

Porro unum est necessarium. Luc. 10. 42. Hoc scilicet est regnum Dei; quò habitò nihil deest. *Querite primum regnum Dei &c.* Matth. 6. 33.

Per venit in vos regnum Dei. Luc. 11. 20. Regnum Dei, ubi regnat Deus, per virtutem, & gratiam. Regnum Dei Ecclesia sancta Dei, libertas à vitiis, habitusque virtutum. Regnum Dei amor est ejus. Sim. Cas. l. 5. c. 23.

Donec impleatur in regno Dei. Luc. 22. 16. Aliquid magni, atque insigne, innuit JESUS, cum desiderabat Pascha transitus manducare cum Apostolis: nam omnia suis spatiis transeunt sub sole. Transivit innocentia in cælo aliorum Angelorum; transivit illa primorum parentum. Transivit diluvium, transferunt Patres antiqui, transferunt Reges Judæorum, transivit Synagoga; transferunt, & transeunt regna gentilium. Unde Ecclesiasticus dicit: *Regnum à gente in gentem transfertur.* c. 10. 8. Transferunt tempora non reditura; transeunt Mundi bona. Transferunt Apostoli, Martyres, & Confessores; transferunt Pontifices, & succedunt. In æternum verò stat, & nunquam transit regnum Dei æternum, beatitudo Sanctorum. Sim. Cass. l. 13. c. 4.

Fecit nos Deo, & Patri suo, regnum, & Sacerdotes &c. Apoc. 1. 6. Fecit nos regnum: ut, qui primò eramus regnum diaboli, modò simus regnum Dei: & in quibus priùs regnabat diabolus, in eis modò regnet Deus. Fecit nos regnum: ut in nobis destruamus mala: ædificemus bona; vitia; deprimamus, virtutes erigamus. Fecit Sacerdotes: ut, qui priùs dæmoniis immolavimus, Deo deinceps immolemus: & qui antè obtulimus diabolo sacrificia peccatorum, amodo offeramus Deo Sacrificia bonorum operum. Richardus à S. Viçt. l. 1. h. c.

§ II.

Regnum cælorum.

Appropinquavit regnum Cælorum. Matth. 3. 2. Durante statu veteris testamenti annun-

tiatum est à Lege, & Prophetis, regnum terrenum; opulentia rerum temporalium: à tempore autem Joannis Baptistæ evangelizatur regnum Dei; regnum cælorum, non terrenum. Cajetanus in Luc. 16.

Simile est regnum cælorum grano sinapis. Matth. 13. 31. Illud regnum singularitate potens, æternitate felix, divinitate fulgens, diffusum totò cælo, totà terrâ dilatatum; in grani sinapis, coarctat, & concludit angustias. Spes ista est credentium tota? expectatio ista est Fidelium summa? ista est felicitas Virginum longis continentia laboribus comparata? ista est gloria Martyrum totius acquisitione sanguinis conquesta? Hoc est, quod nec oculus vidit &c. hoc est, quod ineffabili Sacramento diligentibus Deum promittit Apostolus, esse præparatum? S. Chrysol. l. 98. de grano sinapis.

Fuit in diebus Herodis. Luc. 1. 5. Cur fit mentio de diebus Herodis? Hugo Viçt. l. 4. inquit, mon. venit Herodes, qui non erat de Israël; & arripuit sceptrum dominationis in populum: ut ad exordium cælestis imperii carnale regnum deficeret; & promissus à sæculis Rex Israël, cum non esset sceptrum de Juda; æternum reciperet, quod temporale transferat. Ut sciatur, quòd ad præsentiam regni cælestis omnia bona temporalia disparent. Sylveira hic.

In Regnum Dei vocati sumus: dignè regnò ambulemus. Clem. Alex. l. 3.

Dignum valde est, & omnino exigit ratio æquitatis, ut quibus à constitutione Mundi regnum paratur, ipsi etiam regno parare non negligant: nè parato regno forsitan inveniantur, qui regnaturi fuerant imparati. Quærimus ergo, quemadmodum regno parato parari debeant reges futuri. S. Bernardus serm. de eo, quod legitur in Job. in sex tribul. &c.

Dignum omnino est, & omnino exigit ratio æquitatis; ut quibus à constitutione Mundi regnum paratur, ipsi etiam sese regno parare non negligant. Gvarricus serm. de Scripturar. Sac. utilitate.

§ III.

Regnum anime.

Ad duxit ea ad Adam. Gen. 2. 19. Neque illi quidquam vel nocere audebat, vel insidiari: quippe quod in eo videbant regiam relucens maginem. Simulac verò speciem illam peccati tenebris obscuravit, DEUS hominem de imperii statu dejecit. S. Chrysol. lib. de Virginit.

Adveniat regnum tuum. Matth. 6. 10. id est, regnum tuum nobis adveniat; ut tu regnes in nobis in hac vita per gratiam; & nos in te in alia per gloriam. S. Edmundus spec. Eccl. c. 17.

Regnum DEI intra vos est. Luc. 17. 21. Advertimus, in nobis regnum cæleste solidari, cum Christus, explosò Mundani principis regnò, fugatisque deliciis sæcularibus, intrà nostrorum regnat secreta animorum. S. Ambros. l. 5. in Luc. hic.

Regnum DEI vocati sumus; dignè regnò ambulemus. Clem. Alexand. l. 3. pedag. cap. 11.

Verum